

Η υπόσχεση για απελευθέρωση

*«Και είπε Κύριος ο Θεός προς τον όφιν...και έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναικός, και αναμέσον του σπέρματός σου και του σπέρματος αυτής· αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσει την πτέρναν αυτού.»
— Γένεση 3:14,15*

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΤΟ υψηλότερο από όλα τα γήινα πλάσματα του Θεού και προικισμένος με ικανότητες που αντανακλούν την εικόνα του Δημιουργού, δεν κατάφερε να περάσει την απλή δοκιμασία υπακοής στην οποία υποβλήθηκε. Παραβίασε τους νόμους του Θεού και τώρα πρέπει να πεθάνει: «επειδή γη είσαι, και εις γην θέλεις επιστρέψει.» (Γέν. 3:19) Από

τότε, όλοι οι απόγονοι του Αδάμ κληρονόμησαν τη θανατική του ποινή. Όλοι γεννιούνται ατελείς και ανίκανοι να αντισταθούν στις καταστροφές που προκαλούν οι ασθένειες. Όλοι τελικά πεθαίνουν, γιατί «ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος». — Ρωμ. 6:23

Ωστόσο, ο Θεός εξακολουθούσε να αγαπά τα ανθρώπινα παιδιά του που έχουν λοξοδρομήσει, και ακόμη και ενώ ήταν απαραίτητο να καταδικάσει τον Αδάμ και την Εύα σε θάνατο, έδωσε μια ένδειξη ότι θα παρείχε μια ευκαιρία απελευθέρωσης από την ποινή. Αυτή η υπόσχεση για απελευθέρωση υπονοείται ξεκάθαρα στη δήλωση προς το «φίδι» ότι το «Σπέρμα»

της γυναίκας θα συντρίψει το κεφάλι του. Ακόμη και αυτή η σκοτεινή διαβεβαίωση φαινόταν να δίνει στους πρώτους μας γονείς κάποια ελπίδα ότι ο Δημιουργός θα επανόρθωνε την κατάστασή τους, γιατί όταν γεννήθηκε ο Σεθ η Εύα είπε: «Ότι έδωκεν εις εμέ ο Θεός άλλο σπέρμα αντί του Άβελ, τον οποίον εφόνευσεν ο Κάϊν.» — Γέν. 4:25

Φυσικά, η Εύα δεν κατάλαβε ότι το Σπέρμα για το οποίο μίλησε ο Θεός θα ήταν ο μεγάλος Ελευθερωτής, ο Μεσσίας της υπόσχεσης και της προφητείας, και ότι θα περάσουν πάνω από έξι χιλιάδες χρόνια προτού το «κεφάλι» του φιδιού «χτυπηθεί» ή συντριβεί, από αυτό το Σπέρμα. Καθώς το σχέδιο του Δημιουργού εκτυλίσσεται σε ολόκληρο τον κόσμο του, γίνεται φανερό ότι το έργο της απελευθέρωσης που υπονοείται από τη δήλωση του Θεού στο φίδι θα εκτελούνταν από μια ισχυρή κυβέρνηση, ή βασιλεία, υπό τον έλεγχο του Σπέρματος της υπόσχεσης.

Στο 20ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, μας παρέχονται περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με αυτό τη βασιλεία και την απελευθέρωση που θα φέρει στην ανθρωπότητα. Σύμφωνα με τη διαβεβαίωση που δίνεται εδώ, ακόμη και οι νεκροί πρέπει να αποκατασταθούν στη ζωή. Ωστόσο, έρχεται πρώτα το δέσιμο «εκείνου του αρχαίου όφεως». Τα εδάφια 1 και 2 διαβάζουν ως εξής: «Και είδον άγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού...Και επίασε τον δράκοντα, τον όφιν τον αρχαίον, όστις είναι Διάβολος και Σατανάς, και έδεσεν αυτόν χίλια έτη.» Με αυτούς τους περιγραφικούς όρους, είμαστε σε θέση να προσδιορίσουμε τη δραστηριότητα του φιδιού στην Εδέμ και να τον συνδέσουμε με τον μεγάλο αντίπαλο και απατεώνα των ανθρώπων. Μαζί με τα υπόλοιπα εδάφια του κεφαλαίου, είμαστε βέβαιοι ότι η «συντριβή» που αναφέρει ο Κύριος συνεπάγεται πλήρη απελευθέρωση από τη μάλιστα της αμαρτίας και του θανάτου στην οποία

βυθίστηκε η ανθρωπότητα όταν παρακινήθηκε από τον Σατανά να παρακούσει τους νόμους του Θεού. Για να το πούμε ξεκάθαρα, η αμαρτία και ο θάνατος δεν πρόκειται να συνεχιστούν για πάντα.

Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΒΡΑΑΜ

Μια πιο διευρυμένη υπόσχεση απελευθέρωσης δόθηκε στον Αβραάμ. Ο Θεός του είπε: «Στο σπέρμα σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη της γης». (Γέν. 22:18) Στην Καινή Διαθήκη, αυτή η υπόσχεση προς τον Αβραάμ ονομάζει «το Ευαγγέλιον» [στα ελληνικά: να αναγγέλλω χαρούμενα νέα εκ των προτέρων] ο Απόστολος Παύλος, ο οποίος εξήγησε ότι ο Χριστός είναι ο «Σπέρμα» που θα ευλογήσει όλους έθνη. (Γαλ. 3:8,16) Ποια είναι η ευλογία που είχε υποσχεθεί ο Θεός ότι θα έλθει σε όλες τις οικογένειες της γης μέσω του Σπέρματος του Αβραάμ, που είναι ο Χριστός;

Αυτό το ερώτημα απαντά ο Απόστολος Πέτρος στις Πράξεις 3:21-25. Αυτό το χωρίο της Αγίας Γραφής είναι μέρος ενός κηρύγματος που εκφώνησε ο Πέτρος, από το οποίο «άντλησε» ένα μάθημα από το θαύμα που μόλις έγινε από αυτόν και τον Ιωάννη—τη θεραπεία ενός ανθρώπου που ήταν κουτσός από τη γέννηση. (εδ. 1-10) Εξηγεί στο κήρυγμά του ότι μετά τη δεύτερη έλευση του Χριστού θα υπήρχε καιρός γενικής αποκατάστασης, ή «επανόρθωσης», όπως μεταφράζεται στη Βίβλο της Έκδοσης του Βασιλιά Τζέιμς (The King James Version), και ότι ακριβώς όπως αυτός ο άνθρωπος αποκαταστάθηκε στην υγεία, επομένως όλοι πρέπει να αποκατασταθούν στην περίοδο «αποκατάστασης» του σχεδίου του Θεού. Κατόπιν, ο Πέτρος καταλήγει: «Σεις είσθε υιοί των προφητών και της διαθήκης, την οποίαν έκαμεν ο Θεός προς τους πατέρας ημών, λέγων προς τον Αβραάμ· Και εν τω σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάσαι αι φυλαί της

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ

Η υπόσχεση απελευθέρωσης που έδωσε ο Θεός στον Αβραάμ επαναλήφθηκε στον γιο του Ισαάκ και στον εγγονό του Ιακώβ. Ο Ιακώβ είχε δώδεκα γιους, και προς το τέλος της ζωής του τους συγκέντρωσε γύρω του και τους είπε ευλογίες ξεχωριστά, έναν-έναν. Αυτές οι γονικές ευλογίες πήραν τη μορφή προφητειών. Στον γιο του, τον Ιούδα, ο Ιακώβ είπε: «Σκύμνος λέοντος είναι ο Ιούδας· εκ του θηρέυματος, υιέ μου, ανέβης· αναπεσών εκοιμήθη ως λέων και ως σκύμνος λέοντος· τις θέλει εγείρει αυτόν; Δεν θέλει εκλείψει το σκήπτρον εκ του Ιούδα ουδέ νομοθέτης εκ μέσου των ποδών αυτού, εωσού έλθη ο Σηλώ· και εις αυτόν θέλει είσθαι η υπακοή των λαών.» — Γέν. 49:9,10

Αυτή τη προφητεία είπε ο Ιακώβ ενώ ζούσε στην Αίγυπτο, και η αναφορά για το ξαπλωμένο λιοντάρι αντικατοπτρίζει αυτό. Στην Αίγυπτο εκείνη την εποχή το διεκδικημένο βασιλικό δικαίωμα των Φαραώ να κυβερνούν συμβολιζόταν με ένα ξαπλωμένο λιοντάρι. Χρησιμοποιώντας έτσι αυτό το σύμβολο ο Ιακώβ έλεγε στην προφητεία του ότι το «σκήπτρο», το δικαίωμα να κυβερνά όσον αφορά τις υποσχέσεις του Θεού, ανήκε στον γιο του Ιούδα, και ότι σε εύθετο χρόνο θα γεννιόταν ένας απόγονος ή σπέρμα, από τον Ιούδα, το όνομα του οποίου θα ήταν Σηλώ. Σε αυτόν οι άνθρωποι του κόσμου θα συγκεντρώνονταν σε εύθετο χρόνο. Δηλαδή, μέσω της Σηλώ θα ευλογούνταν όλες οι οικογένειες της γης.

Το όνομα “Shiloh” (Σηλώ) σημαίνει γαλήνιο ή ήσυχχο. Είναι ένας από τους τίτλους της Παλαιάς Διαθήκης που αποδίδονται στον Χριστό τον Μεσσία και υποδηλώνει ότι αυτός ο υποσχεμένος ελευθερωτής θα ήταν ειρηνοποιός. Πράγματι, ο Χριστός όχι μόνο θα

εγκαθιδρύσει την ειρήνη μεταξύ των ανθρώπων και των εθνών, αλλά θα είναι επίσης ειρηνοποιός μεταξύ του Θεού και της ανθρωπότητας, αποκαθιστώντας την αρμονία που υπήρχε πριν ο άνθρωπος παραβεί τους θεϊκούς νόμους. Σε μια από τις αξιοσημείωτες προφητείες για τη γέννηση του Ιησού αναφέρεται ως «Ο Πρίγκιπας της Ειρήνης», και είμαστε βέβαιοι ότι «εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος». — Ησα. 9:6,7

Στην ίδια αυτή προφητεία πληροφορούμαστε σχετικά με τον Πρίγκιπα της Ειρήνης ότι «η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού». Αυτή είναι η κυβέρνηση στην οποία ο Shiloh, ο ειρηνοποιός, κατέχει το σκήπτρον, ή το δικαίωμα να κυβερνά. Είναι η Μεσσιανική βασιλεία και στο Μιχαίας 4:1-4 παρουσιάζεται κάτω από το σύμβολο ενός βουνού—«το όρος του οίκου του Κυρίου». Είμαστε βέβαιοι ότι σε αυτό το βουνό, ή τη βασιλεία, οι άνθρωποι θα μάθουν τους τρόπους του Θεού. Ως αποτέλεσμα, «θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγγας αυτών διά δρέπανα... ουδέ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον».

ΑΛΛΕΣ ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Στο Ησαΐας 25:6-9 ο Κύριος μας παρουσιάζει μια άλλη υπόσχεση που περιγράφει τις ευλογίες που θα φτάσουν στους ανθρώπους στο «Όρος» του, τη Μεσσιανική βασιλεία. Μία από αυτές τις ευλογίες θα είναι η καταστροφή του θανάτου. Ο Κύριος θα «καταπιεί τον θάνατο με τη νίκη», λέει η υπόσχεση, και «θα σκουπίσει τα δάκρυα από όλα τα πρόσωπα». Μια άλλη ευλογία που θα φτάσει στην ανθρωπότητα μέσω της βασιλείας του Χριστού περιγράφεται ως η καταστροφή του «προσώπου του περικαλύμματος του περικαλύπτοντος πάντας τους λαούς και το κάλυμμα το καλύπτον επί πάντα

τα έθνη». Αυτό είναι ένα «κάλυμμα», ή πέπλο δεισιδαιμονίας και παρανόησης που σχετίζεται με τον Θεό και τον στοργικό του σκοπό για τη δημιουργία του ανθρώπου και το σχέδιό του για την αποκατάσταση του στη ζωή.

Σε αυτό το «κάλυμμα» που έκρυψε την αλήθεια του Θεού από τους ανθρώπους, περιλαμβάνονται όλες οι ατιμωτικές θεωρίες που προκύπτουν από το ψέμα του Σατανά προς την Εύα, «Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει». (Γέν. 3:4) Η πλειοψηφία των ανθρώπων πιστεύει με ευχαρίστηση ότι «δεν υπάρχει θάνατος». Ωστόσο, ευχαριστούμε τον Θεό που αυτό το θολερό ψέμα -μαζί με όλες τις άλλες ψευδείς αντιλήψεις που έπλεξε ο Σατανάς σε ένα «κάλυμμα» και που το «έριξε πάνω από τους ανθρώπους»— θα αφαιρεθεί.

ΤΑ ΞΥΝΑ ΣΤΑΦΥΛΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Μια άλλη πολύ ενδιαφέρουσα και καθησυχαστική υπόσχεση για απελευθέρωση από το αποτέλεσμα του προπατορικού αμαρτήματος βρίσκεται στον Ιερεμία 31:29,30. Αυτό το απόσπασμα λέει: «Εν ταις ημέραις εκείναις δεν θέλουσι λέγει πλέον, Οι πατέρες έφαγον όμφακα και οι οδόντες των τέκνων ημωδίασαν· αλλ' έκαστος θέλει αποθνήσκει διά την ανομίαν αυτού· πας άνθρωπος, όστις φάγη τον όμφακα, τούτου οι οδόντες θέλουσιν αιμωδιάσει.» Το μάθημα εδώ είναι προφανές. Ήταν ο πατέρας Αδάμ που έφαγε τα αρχικά «ξινά σταφύλια» της αμαρτίας. Το δε αποτέλεσμα πέρασε σε ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. Όλοι υποφέρουν από αυτή την πράξη ανυπακοής. όλοι πέθαναν ή πεθαίνουν.

Ωστόσο, αυτό πρόκειται να αλλάξει, μας το διαβεβαιώνει ο Κύριος. «Στις ημέρες εκείνες», όταν το υποσχεμένο Σπέρμα του Αβραάμ θα κυβερνάει ως «Ο Πρίγκιπας της Ειρήνης», θα χορηγεί επίσης ευλογίες

υγείας και ζωής. Αυτό θα είναι δυνατό επειδή ο Ιησούς πήρε τη θέση του αμαρτωλού στο θάνατο, και κατά τη διάρκεια της βασιλείας του θα προσφέρει σε κάθε άτομο της ανθρώπινης φυλής την ευκαιρία να υπακούσει και να ζήσει. Δεν θα πεθαίνουν πλέον άνθρωποι εξαιτίας της αμαρτίας του Αδάμ. Αν πεθάνουν καθόλου, θα είναι επειδή έχουν φάει μεμονωμένα τα «ξινά σταφύλια» της αμαρτίας. Κατά τη διάρκεια των «καιρών αποκατάστασης των πάντων», εξηγεί ο Πέτρος, θα χάσουν τη ζωή τους μόνο όσοι έχουν πλήρη γνώση που εσκεμμένα δεν υπακούουν. — Πράξεις 3:23

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ

Η γέννηση του Ιησού έχει επιβεβαιώσει την αληθοφάνεια της προφητικής μαρτυρίας σχετικά με έναν επερχόμενο απελευθερωτή και έχει θέσει το υπόβαθρο για μελλοντικές διαβεβαιώσεις, όπως έχει σημειωθεί στα προηγούμενα λόγια του Αποστόλου Πέτρου. Ο άγγελος αναγγέλλοντας τη γέννηση του Ιησού είπε: «Μη φοβείσθε· διότι ιδού, ευαγγελίζομαι εις εσάς χαράν μεγάλην, ήτις θέλει είσθαι εις πάντα τον λαόν, διότι σήμερον εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, όστις είναι Χριστός Κύριος...Και εξάιφνης μετά του αγγέλου εφάνη πλήθος στρατιάς ουρανού υμνούντων τον Θεόν και λεγόντων· Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία.» — Λουκάς 2:10-14

Η έκφραση, «σήμερον εγεννήθη εις εσάς», σηματοδοτεί την ουσιαστική διαφορά μεταξύ αυτής της αγγελικής αναγγελίας και των υποσχέσεων που είχε δώσει προηγουμένως ο Δημιουργός μέσω των αγίων προφητών. Αυτές οι υποσχέσεις και οι προφητείες άρχισαν τώρα να εκπληρώνονται. Μία από τις προφητείες προσδιόριζε την πόλη στην οποία θα γεννηθεί ο υποσχόμενος ηγεμόνων. Θα είναι η Βηθλεέμ, η αρχαία «πόλη του Δαβίδ». (Μιχαίας

5:2· Λουκάς 2:4) Όταν ο άγγελος ανακοίνωσε τη γέννηση του Ιησού, επέστησε ιδιαίτερη προσοχή σε αυτό, λέγοντας ότι ο Σωτήρας γεννήθηκε «σήμερα» στην πόλη του Δαβίδ. Όλες οι υποσχέσεις του Θεού, ξεκινώντας με τη δήλωσή του στην Εδέμ ότι θα τραυματίσει το κεφάλι του φιδιού το Σπέρμα της γυναίκας, υπονοούσαν μια επερχόμενη απελευθέρωση από τον θάνατο. Τώρα ο άγγελος το επιβεβαίωσε. Αυτός που γεννήθηκε στη Βηθλεέμ έπρεπε να είναι ο Ιησούς Χριστός, ο Σωτήρας και ο Μεσσίας της υπόσχεσης.

Ήταν μια δραματική στιγμή για εκείνους τους βοσκούς στους λόφους της Ιουδαίας στους οποίους ο άγγελος ανακοίνωσε τη γέννηση του Σωτήρα. Ξαφνικά, μας λένε, ένα πλήθος του ουράνιου στρατού ενώθηκε με τον άγγελο, υμνώντας και δίνοντας δόξα στον Θεό, διακηρύσσοντας «επί της γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία». Αυτό το ουράνιο πλήθος αγγέλων υπηρέτησε πιστά τον Θεό για πολλούς αιώνες κατά τους οποίους έδινε τις υποσχέσεις του για ένα ερχόμενο Σπέρμα που θα ευλογούσε τους ανθρώπους. Δεν καταλάβαιναν όλες τις συνέπειες αυτών των υποσχέσεων, αλλά ήξεραν ότι ήταν εκφράσεις της καλής θέλησης του Θεού προς τα πεσμένα ανθρώπινα πλάσματα του. Με πόση χαρά, λοιπόν, πρέπει να κήρυξαν τη γέννηση του Ιησού, γνωρίζοντας ότι ήταν μια εκδήλωση αυτής της προειπωμένης καλής θέλησης και η αρχή της εκπλήρωσης των υποσχέσεων του Θεού!

Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Ο Ιησούς άρχισε τη διακονία του σε ηλικία τριάντα ετών. (Λουκάς 3:21-23) Ήταν μια διακονία που εναρμονίστηκε πλήρως με την προφητική μαρτυρία που τον αφορούσε. Διαβάζουμε ότι «διήρχετο αυτός πάσαν πόλιν και κώμην, κηρύττων και ευαγγελιζόμενος την βασιλείαν του Θεού, και οι δώδεκα ήσαν μετ' αυτού.»

(Λουκάς 8:1) Αυτά τα χαρμόσινα νέα, είπε ο άγγελος κατά τη γέννησή του, επρόκειτο να είναι «για όλους τους ανθρώπους». Ο Δημιουργός είχε στείλει έναν Σωτήρα και είχε προβλέψει την εγκαθίδρυση μιας βασιλείας σε εύθετο χρόνο μέσω της οποίας οι ευλογίες της σωτηρίας από την αμαρτία, τις ασθένειες και τον θάνατο θα έφταναν στους ανθρώπους.

Δεν έγινε αμέσως φανερό στους οπαδούς του Ιησού ότι η βασιλεία του δεν θα εγκαθιδρυθεί αμέσως. Μόνο αργότερα συνειδητοποίησαν ότι ήταν απαραίτητο για τον Σωτήρα να πεθάνει για όσους είχε έρθει να σώσει προτού μπορέσουν να ελευθερωθούν οριστικά από τις ασθένειες και τον θάνατο. Πράγματι, τους είχε ανακοινώσει ότι θα δώσει τη σάρκα του «για τη ζωή του κόσμου». Ωστόσο, δεν κατάλαβαν από αυτή τη δήλωση ότι η ανθρωπότητά του θα παει στον θάνατο ως υποκατάστατο, ή αντίλυτρον, για τη χαμένη ζωή του Αδάμ και για ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. — Ιωάννης 6:51· Ι Κορ. 15:21,22,45· Α' Τιμ. 2:3-6

Οι δώδεκα εκλεκτοί απόστολοί του ήταν μαζί με τον Ιησού καθώς «κήρυττε και έδειχνε» τα χαρούμενα νέα της βασιλείας. Έβλεπαν τα θαύματά του για τη θεραπεία των αρρώστων, τον καθαρισμό των λεπρών, την εκδίωξη των δαιμονίων και ακόμη και την ανάσταση των νεκρών. Δεν μπορούσαν να κατηγορηθούν που υπέθεταν ότι αυτή ήταν η αρχή του πραγματικού προειπωμένου έργου για τη απελευθέρωση και ότι η βασιλεία του θα εγκαθιδρυόταν επικείμενα με τις ευλογίες της υγείας και ζωής που να επεκτείνονται σε «όλες τις οικογένειες της γης», όπως είχε υποσχεθεί ο Θεός ότι θα γίνει μέσω του Μεσσία, του υποσχεμένου Σπέρματος.

Οι μαθητές του Ιησού δεν συνειδητοποίησαν εκείνη τη στιγμή ότι τα θαυμαστά θαύματα που έκανε προορίζονταν απλώς ως παραστάσεις του παγκόσμιου

προγράμματος απελευθέρωσης και ευλογίας που νόμιζαν ότι ξεκινούσε τότε. Δεν είχαν καταλάβει ακόμη ότι αυτές οι ευλογίες έπρεπε να περιμένουν την ολοκλήρωση άλλων πτυχών του μεγάλου σκοπού του Δημιουργού για την απελευθέρωση της ανθρωπότητας. Είναι ακόμη ένδοξα αλήθεια ότι στον καιρό του Θεού θα ανοίξουν όλα τα τυφλά μάτια· θα ξεβουλώσουν όλα τα κουφά αυτιά· και θα περιπατήσει και πάλι ο κουτσός και ο χωλός και κανένας από τους ανθρώπους δεν θα πει: «Είμαι άρρωστος». — Ησα. 35:5,6· 33:24

Εκείνον τον καιρό εκείνοι που «κοιμούνται στο χώμα της γης θα ξυπνήσουν». (Δαν. 12:2) Η καταδίκη του θανάτου, «Γη είσαι, και στη γη θα επιστρέψεις», θα έχει παραμεριστεί από τον θυσιαστικό θάνατο του Σωτήρος. (Γέν. 3:19) Αυτή η ποινή δεν θα είναι πλέον αποτελεσματική εναντίον των δισεκατομμυρίων που εγκλωβίστηκαν από καιρό στη μεγάλη φυλακή του θανάτου, γιατί όλοι θα κληθούν για παρουσίαση από τον τάφο. — Ιωάννης 5:28,29· Πράξεις 24:15

ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΚΑΤΑΡΕΣ

Στην Αποκάλυψη 22, το τελευταίο κεφάλαιο της Βίβλου, έχουμε την ελπίδα της απελευθέρωσης μέσω του Ιησού και της βασιλείας που μας παρουσιάζεται με μια ουσιαστική, συμβολική γλώσσα. Πρώτα, βλέπουμε έναν θρόνο, «τον θρόνο του Θεού και του Αρνίου». (εδάφιο 1) Ο θρόνος συμβολίζει μια βασιλεία. Ήταν τα χαρούμενα νέα σχετικά με την ίδρυση αυτής της βασιλείας που ο Ιησούς και οι μαθητές του κήρυξαν τόσο πιστά. Ο Αμνός συμβολίζει τον Ιησού και τη θυσία του για λογαριασμό της ανθρωπότητας. Έτσι, μας αποδεικνύεται ότι οι υποσχεμένες ευλογίες ζωής του Θεού θα φτάσουν στην ανθρωπότητα μέσω των υπηρεσιών μιας θεϊκής κυβέρνησης, που θα γίνουν διαθέσιμες μέσω του θανάτου

του «Αμνού του Θεού, που αφαιρεί την αμαρτία του κόσμου». — Ιωάννης 1:29

Αυτές οι υποσχεμένες ευλογίες απεικονίζονται από «ένα καθαρό ποτάμι νερού ζωής, καθαρό σαν κρύσταλλο», το οποίο ρέει από «τον θρόνο του Θεού και του Αμνού». «Εν τω μέσω της πλατείας αυτής και του ποταμού εντεύθεν και εντεύθεν ήτο το δένδρον της ζωής, φέρον καρπούς δώδεκα... και τα φύλλα του δένδρου είναι εις θεραπείαν των εθνών.» (Αποκ. 22:1,2) Αυτή η γλώσσα μεταφέρει το μυαλό μας πίσω στη Γένεση, όταν ο Αδάμ και η Εύα εκδιώχθηκαν από τον Κήπο της Εδέμ δια να τους αποτρέψουν από το να λάβουσιν από του δέντρου της ζωής και να ζήσουν για πάντα. (Γέν. 3:23,24) Στη μεσσιανική βασιλεία η ζωή θα είναι και πάλι διαθέσιμη, όχι μόνο για τον Αδάμ και την Εύα, αλλά για όλη την ανθρωπότητα.

Το εδάφιο Αποκάλυψη 22:3 δηλώνει «Και ουδέν ανάθεμα θέλει είσθαι πλέον» («Δεν θα υπάρχει πια κατάρα»). Μια τρομερή κατάρα στηρίχτηκε στην ανθρωπότητα—η κατάρα της αμαρτίας και του θανάτου. Ακόμα και το έδαφος ήταν καταραμένο όταν οι πρώτοι μας γονείς αμάρτησαν. (Γέν. 3:17) Αυτές οι κατάρεις κατέστρεψαν την ειρήνη και την ευτυχία της ανθρωπότητας. Κανείς δεν απηλλάγη από αυτούς. Όλοι πεθαίνουν ως αποτέλεσμα της παράβασης του Αδάμ. Ωστόσο, ο Θεός αγάπησε τη φυλή των χαμένων και ετοιμοθάνατων αμαρτωλών, και παρείχε έναν Σωτήρα, το Σπέρμα της υπόσχεσης, ο οποίος ως ο Αμνός του Θεού έδωσε τη ζωή του ως θυσία, ως αντίλυπρον. Τώρα, εδώ σε αυτό το τελευταίο κεφάλαιο της Βίβλου, είμαστε βέβαιοι ότι από τον θρόνο του Θεού και του Αρνίου, το «νερό της ζωής, καθαρό σαν κρύσταλλο», θα ρέει σε όλη την ανθρωπότητα. Όλοι θα προσκληθούν να πάρουν αυτό το ζωογόνο νερό. «Ελάτε...» θα βγει ο λόγος και «πάρτε

δωρεάν το νερό της ζωής». — Αποκ. 22:17

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΣΠΕΡΜΑ

Εστιάσαμε την προσοχή στον Ιησού ως το υπεσχεμένο Σπέρμα της ευλογίας, αυτό που θα συντρίψει το κεφάλι του μεγάλου φιδιού. Ασφαλώς, θα πρέπει να του αποδοθεί κάθε τιμή για τη θέση που του έχει αναθέσει ο Δημιουργός στο θείο σχέδιο για την απελευθέρωση του ανθρώπινου γένους από την αμαρτία και τον θάνατο. Ωστόσο, η Αγία Γραφή επισημαίνει ότι ο Ιησούς θα έχει συνεργάτες στο έργο του να κυβερνά και να ευλογεί τους ανθρώπους. Αυτό αποκαλύπτει ο Απόστολος Παύλος. Αφού μας λέει στο εδάφιο Γαλάτες 3:16 ότι ο Ιησούς είναι το υπεσχημένο Σπέρμα του Αβραάμ μέσω του οποίου οι άνθρωποι θα ευλογούνται, εξηγεί περαιτέρω, λέγοντας: «Αν είστε του Χριστού, τότε είστε σπέρμα του Αβραάμ και κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση». — Γαλ. 3:27-29

Υπάρχουν πολλά κείμενα της Γραφής που επιβεβαιώνουν αυτό το σημείο. Ο Παύλος έγραψε ότι όσοι υποφέρουν και πεθάνουν μαζί με τον Ιησού θα ζήσουν και θα βασιλέψουν μαζί του. (Β' Τιμ. 2:11,12) Αυτή η ομάδα πιστών ακολούθων του Διδασκάλου προσδιορίζεται επίσης στην Αποκάλυψη 20:4,6, και εδώ μας λένε ότι θα ζήσουν και θα βασιλέψουν με τον Χριστό χίλια χρόνια. Για να μπορέσουν να ζήσουν και να βασιλέψουν μαζί με τον Χριστό, γεννιούνται από τον θάνατο σε αυτό που οι Γραφές περιγράφουν ως «την Πρώτη Ανάσταση».

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

Το γεγονός ότι ο Μεσσίας της υπόσχεσης θα είχε συνεργάτες που συμμετέχουν στο Μεσσιανικό όνομα και τη δόξα του είχε κρατηθεί μυστικό από τον Κύριο σε

όλους τους αιώνες πριν από τον ερχομό του Ιησού κατά την Πρώτη Παρουσία του. Γράφοντας προς τους Κολοσσαείς πιστούς ο Απόστολος Παύλος είπε: «Εις τους οποίους ηθέλησεν ο Θεός να φανερώση τις ο πλούτος της δόξης του μυστηρίου τούτου εις τα έθνη, όστις είναι ο Χριστός εις εσάς, η ελπίς της δόξης.» — Κολ. 1:27

Στους Α' Κορινθίους 12:12-27, ο Παύλος χρησιμοποιεί ένα ανθρώπινο σώμα για να απεικονίσει τη σχέση μεταξύ του Ιησού και εκείνων που συνδέονται μαζί του στη Μεσσιανική διάταξη. Σε αυτή την παραβολή ο Ιησούς είναι η Κεφαλή και οι πιστοί ακόλουθοί του είναι τα μέλη του σώματός του. Ένα από τα κύρια σημεία του μαθήματος που εκτίθεται σε αυτό το κεφάλαιο είναι, όπως δηλώνει ο Παύλος, στο εδάφιο 27, ότι «ειςθε σώμα Χριστού και μέλη κατά μέρος». Όπως είδαμε, ο Χριστός είναι το Σπέρμα που είχε προειπωθεί από τον Θεό στην Εδέμ, όταν είπε ότι το Σπέρμα της γυναίκας θα συντρίψει το κεφάλι του φιδιού, και ο Απόστολος Παύλος έγραψε: «Ο Θεός της ειρήνης θα συντρίψει τον Σατανά κάτω από τα πόδια σας σε λίγο.» — Ρωμ. 16:20

Οι αρχικοί μαθητές του Ιησού πίστευαν ότι αυτός ήταν ο υπεσχημένος Μεσσίας και ότι θα εγκαθίδρυε τη βασιλεία του κατά την Πρώτη Παρουσία του. Μόλις φωτίστηκαν από το Άγιο Πνεύμα την Ημέρα της Πεντηκοστής, κατάλαβαν ότι πριν εδραιωθεί η βασιλεία, όσοι θα συνδεθούν με τον Ιησού ως άρχοντες σε αυτή τη βασιλεία θα έπρεπε να κληθούν εκ του κόσμου, να δοκιμαστούν και, διαφορετικά, να προετοιμαστούν για εξυψωμένη θέση με τον Ιησού στη βασιλεία του.

Αυτή η προετοιμασία των μελών του σώματος του Χριστού ήταν το έργο του Κυρίου στη γη ανά τους αιώνες από τον θάνατο και την ανάσταση του Ιησού. Επετεύχθη σε μεγάλο βαθμό μέσω του κηρύγματος του Ευαγγελίου του Χριστού. Το ίδιο το Ευαγγέλιο περιέχει

την πρόσκληση για όσους ακούνε και πιστεύουν για να σηκώσουν τον σταυρό τους και να ακολουθήσουν τον Δάσκαλο στον θυσιαστικό θάνατο. (Ματθ. 16:24) Ο Ιησούς ανέθεσε στους μαθητές του να πάνε σε όλο τον κόσμο και να κηρύξουν το Ευαγγέλιο, και αυτή η εντολή εκτελείται από τους πιστούς από γενιά σε γενιά. — Ματθ. 28:19,20· Πράξεις 1:8

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΛΠΙΔΑ

Η απελευθέρωση του ανθρώπου από την αμαρτία και τον θάνατο μέσω των υπηρεσιών της βασιλείας του Χριστού θα δει την ανθρωπότητα να αποκαθίσταται στη ζωή ως τέλειοι άνθρωποι εδώ στη γη. Αυτό είναι σύμφωνο με το αρχικό σχέδιο του Δημιουργού. Ωστόσο, όσοι πληρούν τις προϋποθέσεις κατά τη διάρκεια αυτής της Εποχής του Ευαγγελίου μέσω της υπακοής και της θυσίας για να ζήσουν και να βασιλέψουν με τον Χριστό στη βασιλεία του θα λάβουν μια πνευματική ή ουράνια ανταμοιβή. Ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: «Υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον· και αφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν έρχομαι και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να είσθε και σεις, όπου είμαι εγώ.» — Ιωάννης 14:2,3

Ο Ιησούς προλόγισε την υπόσχεσή του στο εδάφιο 2 να «να ετοιμάσω έναν τόπον» για τους ακολούθους του με τη δήλωση: «Εν τη οικία του Πατρός μου είναι πολλά οικήματα· ει δε μη, ήθελον σας ειπέι.» Ο Ιησούς δεν υποσχέθηκε αυτά τα υπάρχοντα οικήματα για τους ακολούθους του, αλλά είπε ότι θα πήγαινε να τους ετοιμάσει έναν τόπον. Όσο για τα αρχοντικά (οικήματα), απλώς παρατήρησε ότι υπήρχαν ήδη στο «σπίτι» του Πατέρα του. Φαίνεται λογικό να συμπεράνουμε ότι ο οίκος του Πατέρα αποτελεί ολόκληρο το σύμπαν. Όλα του ανήκουν και είναι όλο του το «κτήμα». Σε αυτόν τον

τομέα υπάρχουν διάφορα «αρχοντικά», ή κατοικίες— επίπεδα ύπαρξης ή σφαίρες ζωής.

Η γη είναι μια από αυτές τις σφαίρες ζωής. Είναι αυτό στο οποίο ο Θεός σχεδίασε ότι τα ανθρώπινα πλάσματα του θα πρέπει να περάσουν την αιωνιότητα— το «αρχοντικό» που δημιούργησε ο Θεός για τον άνθρωπο. Επιπλέον, «δεν το δημιούργησε μάταια, το έφτιαξε για να κατοικηθεί». (Ησα. 45:18) Ωστόσο, όπως υποσχέθηκε ο Ιησούς στους μαθητές του, έφυγε για να τους ετοιμάσει έναν τόπον. Πολλά λέγονται στη Βίβλο σχετικά με αυτόν τον τόπον. Προβλέφθηκε αόριστα στην Παλαιά Διαθήκη και περιγράφεται στην Καινή Διαθήκη ως «κληρονομιά άφθαρτη και αμόλυντη, και που δεν σβήνει, φυλαγμένη στον ουρανό». Εκείνοι για τους οποίους έχει προετοιμαστεί αυτός ο τόπος λέγεται ότι είναι «μέτοχοι της ουράνιας προσκλήσεως». — Α' Πέτ. 1:4· Εβρ. 3:1

Στη μελέτη μας για την Αγία Γραφή, είναι απαραίτητο να έχουμε κατά νου ότι οι ουράνιες υποσχέσεις της απευθύνονται μόνο για τους πραγματικούς μαθητές του Ιησού στην παρούσα εποχή—ένα «μικρό ποίμνιο». (Λουκάς 12:32) Αυτοί οι μαθητές θα συνδεθούν με τον Ιησού στο μεγαλειώδες έργο για αποκατάσταση όλης της ανθρωπότητας στη ζωή στη γη στο επερχόμενη Μεσσιανική βασιλεία. Έχοντας υπόψιν αυτή τη διάκριση, θα βρούμε αρμονία στις πολλές υπέροχες υποσχέσεις του ιερού Λόγου. Χαιρόμαστε καθώς προσβλέπουμε στην απελευθέρωση της ανθρωπότητας από την αμαρτία, τον θάνατο και όλα τα πολλά σχετικά προβλήματα και δυσκολίες που μαστίζουν την ανθρώπινη φυλή για χιλιάδες χρόνια. Αυτό, όπως είδαμε, θα επιτευχθεί μέσω του υπεσχημένου Σπέρματος, που πρόκειται να δέσει και τελικά να καταστρέψει τον Σατανά και να ευλογήσει «όλες τις οικογένειες της γης». Ας χαρούμε για την υπόσχεση και την προοπτική για απελευθέρωση για την ανθρώπινη δημιουργία του Θεού! ■